

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Transmisioni mehanizmi monetarnih procesa". Rad ima 11 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Osnove transmisionih procesa

Na taj način, količina novca u opticaju je jednim delom endogenog određena i promena njenog obima pojavljuje se kao rezultat interakcije između aktivnosti i različitih subjekata u okviru ukupnog ekonomskog sistema - cen tralne banke, poslovnih banaka i nefinansijskih sektora u zavisnosti od struk ture njihove finansijske aktive (odnosno, od strukture njihove ukupne imovine).

Aktiviranjem odgovarajućih instrumenata monetarne politike cen tralna banka narušava ravnotežu koja postoji između pojedinih oblika finansi jske aktive kako kod poslovnih banaka, tako i kod nebankarskih sektora, jer izaziva promenu postojećih uslova pod kojima ekonomski subjekti žele da drže zatečeni iznos i strukturu svojih finansijskih aktiva.

Opis proesa usklađivanja tražnje novca sa emitovanom (ponuđenom) količinom novca - tzv. monetarni transmisioni mehanizam - u teorijskoj litera turi su manje-više okupljeni oko jedne zajedničke slike: proces zavisi od nosi laca ekonomskih odluka (privrednih subjekata) koje reaguju na pobude, Čija pojava i promene su izazvane inicijalnim monetarnim poremećajem -narušavanjem monetarne ravnoteže - koja podrazumeva izjednačenost tražnje novca sa postojećom količinom novca.

Polazi se od pretpostavke da je ponašanje pojedinih ekonomskih subjekata u pogledu tražnje za pojedinim dobrima određeno realnom količinom novca, realnim dohotkom i relativnim cenama pojedinih dobara. Pojedine ekonomske jedinice kod odlučivanja koji deo imovine će držati u obliku novca imaju u vidu realni iznos novčanih sredstava - dakle, nominalni iznos novca korigovan sa kretanje cena. Ukoliko je iznos realnih novčanih sredstava veći od iznosa čiji se želi da drži, konkretni privredni subjekat će pristupiti njegovom sman-inju kroz povećane izdatke za nabavku nekih drugih oblika imovine ili za potrošnju. Suprotno tome, ako je procena da je iznos realnih novčanih sredstava manji od onoga koji se želi da drži, ekonomska jedinica koja je u pitanju smanjivaće svoje izdatke i na taj način povećati realni iznos novčanih sredstava u posedu – "Imovinski efekat".

Različite relativne cene pojedinih vrsta imovine utiču na tražnju privrednih subjekata tako što pojedine ekonomske jedinice teže da povećaju svoju ukupnu imovinu, kroz razmenu oblika imovine sa višom relativnom cenom za oblike sa nižom realnom cenom - "efekat supstitucije" (substitution effect). Uticaj realnog dohotka (nominalni dohodak korigovan za kretanje opšteg nivoa cena) sastoji se u tome što njegov porast utiče na porast tražnje robe i više versa. Sva tri navedena efekta su međusobno povezana. Ti efekti određuju tražnju pojedinih ekonomskih jed inica i, istovremeno, predstavljaju osnovne elemente mehanizma ponovnog uspostavljanja poremećene monetarne ravnoteže.

Po rečima poznatog engleskog ekonomiste Goodharta, analizu trans-misionog mehanizma monetarne politike našla se u prilično nezgodnoj situa ciji. Na teorijskom nivou među ekonomistima danas uglavnom postoji visiok stepen usaglašenosti oko toga kako proces monetarnog uravnoteženja deluje u okviru razvijenih tržišnih privreda.

Transmisioni mehanizam u klasičnoj ekonomiji

Krajem sedamnaestog veka, ekonomisti su bili svesni snage delovanja novca u okviru privrednog sistema. Bilo je opšte prihvaćeno da je postojanje novca neophodno u jednoj privredi u kojoj se odvija razmena dobara.

Klasični ekonomisti verovali su da se samo preko opšteg nivoa cena ostvarivao direktan uticaj količine novca u opticaju. U odnosu na realne varijable novac je neutralan faktor. Ova hipoteza postala je poznata kao kvantitativna teorija novca.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com